

ÆQVATORIVM
ÆQVATORII SATVRNI IN
plano figuratio.

FX centro D , interuallo autem AB , describantur quatuor circumferentiæ secundum doctrinam constructionis æquatorij octauæ Sphæræ, quæ ut prius in trecentas ac sexaginta partes diuidantur. Assignatis autem in secundo spacio singulis diuisionibus debitis numerorum characteribus, in extremo horum nomina duodecim signorum à dextra læuam uersus inscribantur, incipiendo ab Ariete. Semidiameter uero à D centro, usq; ad orbem signorum diuidatur in nonaginta sex partes æquales, quod fiet ubi eæ primò bipertiantur, harum rursus quælibet per medium diuidatur, quod ubi quintò factum fuerit, singulæ harum in tres æquales partes secentur. Iam à puncto D numerabuntur sex partes & quinquaginta minuta unius nonagesimæ sextæ, sitq; finis numerationis nota K centrum circuli æquantis, linea quoq; KD ubi per mediū in puncto C sec̄ta fuerit, C nota centrum eccentrici Saturnij ostendet. Ex hoc numerabuntur sexaginta partes, quarum finis sit nota A apogium deferentis, linea autem CA semidiameter circuli eccentrici. Deinde ex A puncto computabuntur sex partes & triginta minuta, punctus autem huius computationis sit B litera, quæ, quam cum A lineam concludet, semidiametrum epicycli Saturnij indicabit. Hoc demum absoluto opere, ea lege orbis huius instrumenti depingentur. In alio quouis plano ad quantitatem semidiametri, quæ est à puncto D usq; ad interiorem circumferentiam zodiaci, describatur ex D centro circumferentia, & ab ea uersus D centrum instrumenti signabitur punctū F ad libitum ab eo distans, quatuor nempe aut quinque quasi graduum semidiametri, positoq; circino in C centro eccentrici, describatur circumferentia ad quantitatem EF lineæ. Deinceps in alia tabula depingatur (circino non compresso) eiusdem quantitatis ex C centro ambitus, & ad quantitatem AC semidiametri eccentrici, sub hoc rursus alius,eductaq; per C centrū recta, secetur interior in A puncto centro epicycli Saturnij. Numeretur postea à puncto C in partē oppositam semidiametro CA quantitas lineæ CD , impingendo eiusdem oppositæ notam D centrū mundi. Postremo in tertia tabula describatur ex A centro ad quantitatem lineæ AB circumferentia epicycli Saturni, quæ erit epicyclus ueræ circulationis. Extra hanc autē designetur circumferentia priore tantū maior, quantum quantitas rectæ inter A punctum, & extremam eccentrici admittat, quæ in trecentas & sexaginta partes diuidatur. Et sub ea describatur alia tantum à priore remota, ut inter ipsas describi possint trecentæ & sexaginta partes. Infra hanc rursus alia tantum à secunda distans, ut inter eas commode possint depingi characteres numerorum graduum per quinarium aut denarium, prout